

Utråkning av Roland Johansson SD

Närvarande Jonas Jönsson Rtp

Linda Nordqvist Stockholm Reumatiker

Therese Lagerman RBU Stockholm

Svar ifrån SD Roland Johansson region politiker arbetar med färdtjänst och hjälpmedelsfrågor

(Bakgrund 1) Hur går det med den tidigare lagda utvärderingen av beslutet att försämra hjälpmedelssituationen i Region Stockholm?

(Case 1) Vi fick besked i början av sommaren 2021 att utvärderingen av beslutet skulle tidigare läggas på grund av all kritik mot beslutet och att utvärderingen skulle göras under hösten 2021. Sedan har inte vi hört något, vi har heller inte tillfrågats i ärendet.

[Fråga 1] Varför tror ni att vi från funkisrörelsen inte blivit tillfrågade i en så betydelsefull fråga som den beslutade försämringen av hjälpmedelssituationen i Region Stockholm är. Hur förbättrar vi gemensamt samarbetet mellan Region Stockholm/HSF och funkisrörelsen i regionen framöver?

SVAR:

Svårt att svara på men det är oppositionen som sitter o makt.

Och vi har ju hävdad att funktionshinderrörelsen ska släppas in i tidiga skeenden i beslutsprocessen el innan.

(Case 2) Som vi alla vet, så är stora delar av funkiskollektivet bland de ekonomiskt svagaste i samhället. Det handlar främst om många kvinnor som efter ett långt och hårt arbetsliv nu lever på minimala pensioner, oftast på existensminimum. Många av dem har haft deltidspension på grund av diagnoser eller förslitningsskador och många av dem har till exempel svårt med balansen. När det nu är beslutat att överföra till exempel ståstöd till egenansvar så innebär det att medlemmar hos oss får välja mellan att köpa mat eller ett ståstöd, som de dessutom ska försöka hitta på den fria öppna marknaden. Kostnaderna för vården av ett lårbensbrott låg 2017 på 175 000 kronor. Lägg därtill avsaknaden av hjälpmedel för att träna, i motsats till den modell för ökad egenträning som Regionen jobbar efter.

(Case 2) Som vi alla vet, så är stora delar av funkiskollektivet bland de ekonomiskt svagaste i samhället. Det handlar främst om många kvinnor som efter ett långt och hårt arbetsliv nu lever på minimala pensioner, oftast på existensminimum. Många av dem har haft deltidspension på grund av diagnoser eller förslitningsskador och många av dem har till exempel svårt med balansen. När det nu är beslutat att överföra till exempel ståstöd till egenansvar så innebär det att medlemmar hos oss får välja mellan att köpa mat eller ett ståstöd, som de dessutom ska försöka hitta på den fria öppna marknaden. Kostnaderna för vården av ett lårbensbrott låg 2017 på 175 000 kronor. Lägg därtill avsaknaden av hjälpmedel för att träna, i motsats till den modell för ökad egenträning som Regionen jobbar efter.

Alla ska bedömas lika o vid nödvändiga behov av hjälpmedel tycker vi att de ska vara kostnadsfria .

Vi vill i Sd införa högkostnadsskyddet och rätten till hjälpmedel för att kunna träna för att må bra tycker vi ska vara en självklarhet.

Bakgrund 3) Region Stockholm är med och bekostar en vetenskaplig studie om tyngdtäcken, som stärker uppfattningen hos både professionen och patienter att tyngdtäcken hjälper.

(Case 3) Region Stockholm väljer att inte ta med, den helt färska, undersökningen i underlaget för beslutet att överföra tyngdtäcken till gruppen hjälpmedel under eget ansvar. I stället lutar man sig mot medicintekniska nämnden i SKR, som inte heller tar upp den färska vetenskapliga undersökningen sin bedömning. På så sätt spara Regions Stockholm cirka 30 miljoner kronor per år, vilket är ungefär hälften av besparingarna som görs genom försämrade regler för hjälpmedel. (Totalt omfattar besparingarna cirka 3 procent av hjälpmedelsbudgeten)

[Fråga 3] Rent principiellt, hur ställer ni er till att Regionens tjänstemän bortser från aktuell forskning, bekostad av regionen, som grund för ett så viktigt beslut?

Svar angående tyngd täcken.

Att fatta onödiga ogenomtänkta beslut som ej är evidensbaserade måste ju undvikas på ngt sätt.

Och såna här frågor skulle gått ut på remiss till organisationerna .

Hade det gjort hade svaret blivit annorlunda.

Färdtjänstfrågor

(Bakgrund 4) Att begränsa rullstolstaxin är att begränsa mångas liv. Tidigare beslöt Region Stockholms att antalet resor med rullstolstaxi ska begränsas till 500 per år. I stället för att vara behovsstyrt. Beslutet var en konsekvens av att ett fåtal personer gjort påfallande många resor med rullstolstaxi under perioden 1 januari 2017 till 30 april 2018.

Case 4) Det existerar inget fusk, det är ingen brukare som har blivit dömd. Idag är det bara cirka 50 personer som åker mer än 500 resor per år i Region Stockholm. Det finns därför ett underutnyttjande av taxiresor i Region Stockholm.

[Fråga 4] Hur ser ni på fri tilldelning av färdtjänstresor? Alltså resor efter behov. Motivera gärna varför ni är för eller emot fri tilldelning?

Svar:

500 resor har ju enligt nämnden varit helt tillräckligt.

Svårt att ta ställning till denna fråga men tycker absolut inte att man ska skära ner på resorna.

Fråga 2

Hur ser ni på det och hur vill ni vända den utvecklingen?

Vi vill se en modernare upphandlingsmodell av de åkerier som ska köra färdtjänst.

Och den ska vara verklighetstyd mot brukar anpassad färdtjänst.

Vi har lämnat in till färdtjänstnämnden om förbättringar

Vilket innebär bla att åkerierna ska vara auktoriserade ,välutbildade förare och att de ska kunskap i säkerhet och trygghet ha god lokalkännedom och bla kunna tala svenska väl.

Fråga 3

Alla resebehov ska ju kunna behovsprövas.

Man får ju färdtjänst pga att man har särskilda behov.

Vi har ju föreslagit att man ska ha i alla lägen en översyn av ansökningsavslag.

Alla behov ska ju prövas i färdtjänstlagen.

Det finns ju alltid möjlighet att pröva beslut och enskilda behov.